

**Cuvântul lui Dumnezeu la Treizeci și cinci de ani
de la Punerea Pietrei de Temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim**

Cu glas duios, cu duh duios, cu priviri duioase cuprind în îmbrățișarea cerului grădinița în care Mi-am adăpostit taina cuvântului Meu de la sfârșit de timp, venirea Mea cuvânt pe pământ, cuvânt de dor, strigarea Mea ca să vină la Mine cei pe care Tatăl Mi i-a dat și Mi-i dă ca să fie ai Mei dintre oameni și să împlinesc cu ei Scripturile de cer nou și pământ nou și om nou, născut de sus, și iată-Mă cu zi de amintire sfântă peste cetatea cuvântului Meu ca să-Mi așez în cartea Mea cea de azi mărturie scrisă, treizeci și cinci de ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim pe meleagul neamului român, și deschideți Domnului, fiilor din porți, căci sunt duios în ziua aceasta de amintire sfântă și-Mi mângâi ranele cu voi, și vă mângâi și pe voi și Mă aplec cu recunoștință că ați rămas cu Mine, că sunteți aici de veghe, că pot să-Mi las cuvântul peste voi ca să-l așezați în carte și să-l puneți pe cale spre noroade, fiilor.

O, pace vouă pentru mersul Meu cu voi, o, fiilor! Binecuvântare aduc aici acum pentru această amintire a zilei când am poposit cu cerul și am așezat pe temelie nouă piatra cea de început a cetății sfinte de Nou Ierusalim acum treizeci și cinci de ani, o, și a venit apoi vreme de strâmtorare peste voi, și erați micuți cu puterea pe vreme de necredință, după ce ați trecut cu Mine un timp de prigoană pentru numele Meu de peste voi, pentru cuvântul Meu pe care-l port cu voi între cer și pământ, o, și am adus apoi zile fără piedici și am scos deasupra taina coborârii cuvântului Meu pe pământ după primii treizeci și cinci de ani din cei șaptezeci, care, iată-i, au trecut toți, plini de cuvântul Meu peste pământ, cifră plină de taina cea scrisă în Scripturi, iar acum depănăm amintiri, și nu mai sunt acestea taine și sunt grăite de pe acoperiș, precum este scris, o, că Mi-ați fost supuși cu aplecare, cu credință, și ați fost statornici, chiar dacă n-au mai rămas cei de lângă voi de atunci, dar ați rămas voi mărturisitori până azi, și a rămas cartea cuvântului Meu din toată această vreme de șaptezeci de ani de cuvânt, atât cât s-a putut culege și păstra spre mărturia venirii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ sub numele Meu cel nou, o, fiilor, și iată *Cuvântul lui Dumnezeu* este numele Meu cel nou, iar Eu trec dintr-o parte în alta, și de la margini la margini și dau de știre în lung și în lat că vine Domnul cuvânt peste pământ.

O, cum să nu vin, fiilor, și cum să nu grăiesc cuvântul Meu când voi Mă strigați: Vino, Doamne? Duhul vă învață, fiilor, Duhul strigă prin voi, iar Eu vin și aduc cu Mine împliniri, și cu voi le împlinesc. Și ce, oare, ar fi fost să nu fi rămas cu voi pentru lucrul Meu cel mult, pentru multul Meu cuvânt, pe care-l am de grăit peste pământ și peste oameni și peste timp, fiilor?

Acum, Eu și voi scriem în carte amintirea zilei când, însoțit de voi și de cei ce erau în ziua aceea martori, dar și de cei din cer cu care Mă port întru venirea Mea, am așezat atunci după datină slujba pentru așezarea pietrei de temelie pe care s-a zidit apoi pietricica cea albă, chivotul Sfintei Sfintelor, și apoi pecetluirea cu legea sfințeniei a grădiniței tainice din zilele Mele cu voi pe pământ, fiilor.

O, ce minunat, ce frumos am lucrat toată taina care s-a scris în ziua aceea între pământ și cer, că mai întâi de toate l-am lucrat pe cel pregătit pentru Mine în taină ca să-l am în ziua aceea martor din biserica neamului român, și l-am ridicat prin ungere sfântă și prin semnele Duhului Sfânt la rang de arhiereu ca să-Mi împlinesc cu mărturie întărită însemnarea grădiniței și piatra de început și binecuvântarea și pecetluirea apoi a grădiniței, și am avut atunci fii cu credință și sunt scriși pe pământ și în cer martori ai acelei zile, iar Eu, Domnul, am stat cu martori din cer și cu trâmbița Mea Verginica, iar piatra era ea, căci cu ea am început în anul 1955 să-Mi trâmbitez peste pământ cuvântul, și prin ea v-am așezat și pe voi lângă Mine pentru mersul Meu pe mai departe cuvânt peste pământ, fiilor.

Mă bucur să scriu aceste cuvinte mărturisitoare, spre mângâierea Duhului Meu durut pentru cei pe care nu-i mai am acum alături lângă voi, dar Eu n-am stat din lucru, și iată, mergem și avem rod și

avem cetate acum, căci în jurul grădiniței tainice s-au așezat mărgăritare, taine cerești, semne ale cuvântului Meu care grăiește și împlinește cu puteri de sus, căci voi sunteți mici, și mici rămâneți, dar pot Eu, și vă port de grijă, fiilor, și toate se lucrează ca la sfârșit, ca la venirea Mea, și oștiri din cer Mă însoțesc și-Mi împlinesc cuvântul, și vă sprijină pe voi pe pământ, măi fiilor.

O, ce dor Îmi este de ziua aceea, de toată taina ei, de toată mărturia ei! Fiilor, fiilor, Dumnezeu nu este iubit. Numai cei ce Mă iubesc rămân cu Mine, numai ei rămân ai Mei. O, numai aceia au rămas. Ceilalți s-au apucat de zburdălnicii și și-au găsit alt fel de iubiri. Tânjesc după mângâierea Mea din ziua aceea și Mă uit cu cât am mai rămas din ea și Mă uit cu dor. Și-au pierdut mângâierea și cei care apoi nu M-au mai iubit, din pricina alegerii altor feluri de iubiri.

O, fiilor, ascult adesea gândul inimii arhierului martor al Meu în ziua aceea. E plină de dor inimioara lui, e plină de răbdare și de neputință. Îi este dor de pace adevărată și nelovită de pizma lui satana. Îi este dor de putere sfântă și de duh mărturisitor, dar uită să-Mi ceară să-i dau, să pot Eu pentru el.

O, pace ție, inimă neputincioasă! Fă-Mi loc în tine! Pot Eu dacă-Mi faci loc, și numai după aceea ar fi să poți și tu. Cel ce poate este cel ce Mă iubește și-Mi paște oile. Așa i-am spus lui Petru: «*De Mă iubești, paște oile Mele!*», iar el le-a păscut pe ale Mele, nu pe ale lui Caiafa, și așa M-a iubit Petru, iar Pavel M-a iubit după ce l-am deșteptat Eu și l-am trimis spre neamurile pământului să-Mi strângă turmă. Mai întâi ei M-au iubit, și numai apoi Mi-au hrănit oile și le-au legat rănile, așa cum fac Eu, iar Eu sunt Blândul Păstor.

Am acum cuvânt de duh pentru cei doi mărturisitori ai cuvântului Meu, și pe care i-am întors spre Mine ca să nu se piardă, căci lumea prin care ei mereu trec este ca șarpele pripășit în rai care stătea la pândă să-i muște pe cei doi miri din Eden și le-a stricat nunta și i-a mușcat de moarte. Iar acum i-am îndemnat pe acești mărturisitori spre dragostea de Mine înnoită în ei, și Mă voi așeza în sfat cu ei ca să le amintesc de șarpele de demult, și de Mine pe cale cu satana și căruia i-am spus: «*Înapoia Mea, satano, căci este scris să iubești pe Dumnezeu și numai Lui să-I slujești!*», iar mângâierea Mea este mare acum pentru înnoirea dragostei din ei. M-a durut și Mă doare depărtarea lor de Mine și M-a durut locul pe care și l-au ales și care i-a depărtat de izvor și de Mine și de dorul de Mine și i-a așezat pe calea lumii, iar lumea este șarpele care stă la pândă ca în toate timpurile Mele dintre oameni și cu oamenii. O, Eu nu pot iubi sau privi pe cele care îi despart pe ai Mei de Mine, dar durerea Mea se ascunde în Mine ca să nu facă dureri, și am răbdare ca un Dumnezeu

E zi de amintire sfântă și toate dor, și-Mi rămân doar amintiri lipsite de rod, dar hai să-i dăm zilei ce este al ei și hai să crească Dumnezeu și cunoștința Sa, și toate se învață ca la școală, fiilor, și apoi se naște rodul și răsplata cea pentru rod, și așa este cu Dumnezeu, iar altfel nu.

Binecuvântată să fie suirea spre cer a petrecerii din ziua aceasta și mersul Meu cu voi tot mai împlinitor, fiilor! Cuvântul Meu aduce la voi înțelepciunea de care aveți trebuință întru toate ale Mele cu voi purtate, și toate vor veni și se vor desluși, numai să fie primire cu credință și multă bunăvoință, căci Eu, Domnul, nu trec peste voia omului când voia lui nu este a Mea, și de aceea trebuie bunăvoință pentru voia Mea cu cei ce sunt ai Mei pe pământ, fiilor.

Cuvântul îmbrățișării rămâne duioșia dintre Mine și voi, dar duioșia Duhului Meu și durerea Mea nu trec, decât cu iubirea cea pentru Mine din partea celor ce Mă aleg de iubire a lor, și cu care Îmi port apoi povara pe care o am de purtat, și-Mi trebuie iubire pe măsură, o, fiilor, căci iubirea știrbită nu aduce folos, iar iubirea când este ea, nu are cusur, și de aceea este ea iubire.

Pace între Mine și voi, între voi și Mine, fiilor! Am multe de zidit, văzute și nevăzute. Pace vouă, ca să le pot purta cu voi spre toată deslușirea lor!

Și vă așez acum sub numele Meu cel nou și Mă însemnez cu el ca pecete între Mine și voi, și numele Meu se cheamă *Cuvântul lui Dumnezeu*, o, fiilor. Amin, amin, amin.

09./22.07.2026

